

фінансовим станом більшості підприємств, які є джерелами підвищеної екологічної небезпеки та кризовим станом економіки в цілому. В умовах низької платоспроможності потенційних страхувальників стабільно може розвиватися тільки обов'язкове страхування, оскільки на оплату внесків з добровільного страхування у підприємств просто не вистачає коштів. Багато підприємств, які є джерелами підвищеної екологічної небезпеки, мають дуже високий ступінь зносу основних фондів та менш екологічні технологічні процеси, що зумовлює високу вартість страхування та підвищений ступінь ризику настання страхових випадків. Тому складається ситуація, коли підприємства, що мають найбільшу потребу в страхуванні екологічного ризику, залишаються не залученими до системи екологічного страхування через брак коштів.

На сьогоднішній день, при відсутності врегульованих механізмів екологічного страхування, винуватці екологічних збитків фактично не несуть ніякої відповідальності. Раніше приблизно 10 % збитків відшкодував держрезерв, 2 – 3 % – винуватець, інша частина не відшкодовувалася зовсім [4]. Практично не існує відомостей з компенсації збитків, які були викликані аварійними забрудненнями навколишнього середовища, не існує і результативного механізму їх відшкодування. Таким механізмом відшкодування збитків навколишньому середовищу має стати страхування екологічних ризиків.

Таким чином, у висновок можна зазначити, що екологічне страхування є перспективним і ефективним засобом створення сприятливих економічних умов для залучення капіталів комерційних структур до процесу забезпечення екологічної безпеки, підвищення надійності роботи промислових підприємств і створення додаткових робочих місць. Воно є надійним інструментом економіко-правового механізму охорони навколишнього природного середовища та вимагає подальшого розвитку.

Література

1. Шахов В.В. Введение в страхование: экономический аспект / В.В. Шахов – М.: Финансы и статистика, 1992. – 192 с.
2. Моткин Г.А. Основы экологического страхования / Г.А. Моткин – М.: Наука, 1996. – 192 с.
3. Екологічний менеджмент: еколого-економічні засади раціонального природокористування / І.А. Кінаш, Н. Б. Кирич, О. Б. Погайдак. - Навчальний посібник. Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя. Тернопіль, 2011. 267 с.
4. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dfp.gov.ua/734.html>

Катерина Вергелес
слухач магістратури,
Вінницький інститут економіки ТНЕУ,
м. Вінниця

ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ В УМОВАХ РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Значення прибутку полягає в тому, що він є основним джерелом фінансування розвитку підприємництва, удосконалення його матеріально-технічної бази, забезпечення всіх форм інвестування.

Метою нашого дослідження є визначення формування прибутку в умовах

ринкових відносин, а також факторів, які на нього впливають.

Прибуток формується під впливом великої кількості взаємозалежних факторів, що впливають на результати діяльності підприємства по-різному: одні-позитивно, інші-негативно. Серед зовнішніх факторів можна виділити такі:

- економічні умови господарювання;
- місткість ринку;
- платоспроможний попит споживачів;
- державне регулювання діяльності підприємства.

Зовнішні та внутрішні фактори тісно пов'язані між собою. Але внутрішні фактори прямо залежать від організації роботи самого підприємства. На формування прибутку як фінансового показника роботи торговельного підприємства впливають:

- результати, тобто ефективність його фінансово-господарської діяльності;
- сфера діяльності;
- галузь господарства;
- встановлені законодавством умови обліку фінансових результатів[1, С.12-

14].

Джерелами формування загального прибутку підприємства є:

- прибуток від продажу основної продукції підприємства, який є головним складником загального прибутку;
- прибуток від продажу непотрібного майна;
- прибуток від позареалізаційних операцій.

Джерелами доходів можуть бути: економія від зниження собівартості продукції, економія від зниження вартості капітального ремонту, кредиторська заборгованість між підприємствами недержавної форми власності, щодо якої минув термін позивної давності, пріоритет стійких пасивів (авансова оплата замовників, відрахування на соціальне страхування і т.д.) [2, С.12-16].

Таким чином, прибуток є об'єктивною економічною категорією, тому на його формування впливають об'єктивні процеси, що відбуваються в суспільстві, у сфері виробництва і розподілу суспільного продукту, національного доходу.

Література

1. Іщенко Є.П. Прибуток як критерій ефективності функціонування підприємства//Економіст. - 2009. - №8. – 92с.
2. Субботович Ю.Л. Прибуток у господарській діяльності підприємницьких структур//Фінанси України. – 2009. - №12. – 147с.
3. Блонська В.І. Вдосконалення формування та використання прибутку підприємства//Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. - №18.1. – 128с.

Владимир Вертиль

к.э.н., директор

ФГОУ СПО «Екатеринбургский экономико-технологический колледж»,
г. Екатеринбург, Россия

ОРГАНИЗАЦИОННО-ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ УПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЕМ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ УЧРЕЖДЕНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Под организационно-экономическим механизмом управления развитием конкурентоспособности учреждения профессионального образования [1; 2; 3] понимается специфическая многофункциональная и многокомпонентная система, состоящая из определенных взаимосвязанных подсистем, подверженных влиянию